

Le langage, spécificité de l'homme

בראשית פרק ב פסוק ז

וַיִּצְרֶה יְקֹנֶה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

• אונקלוס בראשית פרק ב פסוק ז

וּבְרָא יי אֱלֹהִים ית אדם עפרא מן ארעא ונפח באפוהי נשמתא דחיי והות באדם לרוח ממללא:

• רש"י בראשית פרק ב פסוק ז

לנפש חיה - אף בהמה וחיה נקראו נפש חיה, אך זו של אדם חיה שבכולן, שנתוסף בו דעה ודבור:

Genèse, Jean-Paul Montange

Genèse, chapitre 2, verset 7

*L'Eternel-Dieu façonna l'homme, poussière détachée du sol, fit pénétrer dans ses narines un souffle de vie, et l'homme devint **un être vivant**.*

▪ Targoum Onkelos

L'Eternel-Dieu façonna l'homme, poussière détachée du sol, fit pénétrer dans ses narines un souffle de vie, et l'homme devint **un être parlant**.

▪ Commentaire de Rachi

Un être vivant : même les animaux sont appelés «êtres vivants», mais l'homme est le plus vivant, car il s'y ajoute la connaissance et la parole.